

Una nova visió de la sardana

- El castellaní Marc Timón guanya, una vegada més, el Concurs per a Joves Compositors de sardanes de Blanes.

- Marc Timón, a banda de dedicar-se a la composició, és també el tibleire de la cobla Marinada, de Badalona

ASSUMPTA MARTÍNEZ

Marc Timón, de Castelló d'Empúries, ha guanyat una vegada més el Concurs per a Joves Compositors de Blanes. Timón s'ha presentat a les vuit edicions realitzades del concurs. "Bé, a les vuit no —explica—, perquè un any no em vaig poder presentar. Havia guanyat dues vegades seguides el concurs i van canviar les bases, tot introduint una nova clàusula, segons la qual, el guanyador del concurs de l'any anterior no es podia presentar a la convocatòria de l'any següent", però a excepció feta d'aquell any, en totes les convocatòries el jurat ha hagut de valorar una composició seva, tot i que la d'aquest any serà l'última, perquè el jove compositor ha arribat ja a l'edat màxima, els 25 anys, per poder-se presentar a aquest concurs.

Aquest any 2005, Timón ha resultat guanyador amb la sardana *Ningú és profeta a la seva terra*, un títol prou explícit de com se sent aquest jove compositor a l'Empordà: "Tot i que ho respecto, és cert que em sorprèn una mica que a Barcelona i rodalies apreïin molt més les meves obres que a casa, que aquí a l'Empordà, on els aficionats a la sardana mantenen una visió més clàssica i tancada que la que hi ha a altres indrets".

Timón no creu en la distinció de sardanes per a ballar i sardanes per a escoltar, o de concert, tot i que admet que, si seguim aquesta classificació, potser les seves sardanes són més aviat per a escoltar. "però, és clar, això és molt relatiu, perquè potser una sardana que a mi em farà ballar a un altre no i a la inversa", comenta el compositor.

Ningú és profeta a la seva terra, guanyadora del concurs, és una sardana programàtica, que explica una història a través de la música

Ningú és profeta a la seva terra, segons explica el seu autor, es tracta d'una sardana programàtica, és a dir, que explica una història a partir de la música, malgrat no tenir lletra. "De fet és un petit viatge en forma d'esbós per la meua trajectòria musical, des de moments molt complicats a d'altres molt més dolços, tot plegat conduït per un leitmotiv que sorgeix del títol i que ve a representar que, a vegades, ens ofereixen més oportunitats a fora que a casa, sense que ningú s'hagi de sentir ofès", comenta Timón, que reconeix, però, que rep encàrrecs de pobles de Tarragona i que a l'Empordà, en canvi, amb prou feines s'arriben a tocar les seves obres, potser perquè el món de la sardana tendeix a ser un xic hermètic.

Timón considera que el format de la sardana està desfasat i que si es vol que la sardana tingui continuïtat entre el jovent, s'ha d'acceptar que caldrà adaptar-la una mica als nous temps: "Els infants d'avui dia han nascut en l'era digital, el jovent ha crescut en un món molt diferent al dels seus avis, i el format actual de la sardana xoca frontalment amb el que els joves actuals han viscut. És per això que em sembla normal que, tal com es presenten encara en l'actualitat, el jovent no se senti atret per les sardanes".

Timón ha guanyat el concurs d'enguany per a joves compositors de Blanes amb la sardana *Ningú és profeta a la seva terra*

Timón va estudiar Periodisme a la UAB, però finalment s'ha dedicat a la música

Perfil biogràfic

Marc Timón va néixer a Castelló d'Empúries ara fa vint-i-cinc anys i va començar els estudis musicals a Castelló. Sense abandonar els estudis musicals, però, va decidir estudiar Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona. Tot i això, no va tardar gaire a dedicar-se de ple a la música. A la capital catalana li va resultar difícil continuar amb el seu instrument principal, el piano, que toca des de ben petit però paral·lelament va fer seguir el tible. Un cop finalitzats els estudis de Periodisme, Timón va començar el grau superior de composició a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Segons Timón, concursos com els de Blanes estan molt bé, "perquè realment es tracta d'un concurs per a joves compositors, ja que n'hi ha d'altres que també estan considerats com a tals, però resulta que es poden presentar participants de fins a quaranta anys i, és clar, algú més gran sempre tindrà molt més bagatge". Els concursos estimulen la creació d'aquests joves que, si guanyen, tenen el luxe de poder escoltar la seva creació "i això és molt important", afirma el compositor.